

اثر بخشی آموزش زندگی خانوادگی بر تنیدگی والدینی مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی شدید و خیلی شدید شهرستان سیاهکل

فاطمه فلاحتکار^۱، شهره قربان شیروودی^۲، جواد خلعتبری^۳

^۱ کارشناسی ارشد، روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، تنکابن، ایران

^۲ دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، تنکابن، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، تنکابن، ایران

چکیده

اهمیت آموزش خانواده های کودکان استثنایی، در افزایش سلامت روانشناختی این کودکان مشخص است. پژوهش حاضر با هدف مطالعه اثر بخشی آموزش زندگی خانوادگی (F.L.E) بر تنیدگی والدینی مادران دارای فرزندان عقب مانده ذهنی شدید و خیلی شدید شهرستان سیاهکل اجرا گردید. طرح پژوهش حاضر آزمایشی از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل است. پرسشنامه تنیدگی والدینی (PSI) و پرسشنامه اطلاعات جمعیت شناختی در بین اعضای جامعه (۱۴۷ نفر) اجرا شد. سپس از بین افرادی که دارای شرایط کنترل اولیه بودند، ۴۰ نفر انتخاب شدند و پس از همتاسازی، نمونه ها به طور تصادفی به دو گروه ۲۰ نفره آزمایش و کنترل تقسیم شدند و از هر گروه به طور تصادفی ۵ نفر به عنوان ذخیره در نظر گرفته شد. مادران گروه آزمایش در برنامه آموزش زندگی خانواده F.L.E (۹ جلسه) شرکت نمودند. پس آزمون یک هفته پس از آخرین جلسه، اجرا گردید. نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیره ($F_{(4,21)}=28.81, p<0.05, Wilks' Lambda=0.15, \eta^2=0.85$) نشان می دهد که آموزش زندگی خانوادگی احساس صلاحیت ($F_{(1,24)}=41.30, p<0.05, \eta^2=0.63$) و سلامت والدین ($F_{(1,24)}=48.48, p<0.05, \eta^2=0.67$) را افزایش می دهد و از افسردگی ($F_{(1,24)}=18.17, p<0.05, \eta^2=0.43$) و انزوای ($F_{(1,24)}=12.21, p<0.05, \eta^2=0.34$) آنها می کاهد.

واژه های کلیدی: آموزش زندگی خانوادگی، استرس والدینی، مادران دارای عقب مانده ذهنی شدید و خیلی شدید

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۸۷-۱۰۰